

‘Dat mijn schoonzus negen kinderen kreeg, was voor mij niet moeilijk’

Zeven jaar lang probeerde Willy om moeder te worden. Vijf jaar daarvan met ICSI waarbij ze drie keer zwanger raakte en dit drie keer op een miskraam uitliep. Haar schoonzus Janneke heeft negen kinderen mogen krijgen. Ze voelt zich erg gezegend en dankzij Willy beseft ze juist dat het ook anders had kunnen zijn voor haar en Johan.

Janneke (links) en Willy

Willy, 32 jaar, werkt in de zorg
als gehandicapten begeleider

Janneke, 39 jaar, werkt
als schoonmaakster in
een sportcentrum

WILLY: “Onze fertiliteitsreis begon in 2015. Vanaf 2017 tot afgelopen november 2021 hebben we ICSI gedaan. Na onze vierde poging was het klaar. Mijn man vond het genoeg en wilde na zoveel jaren hormonen ‘zijn vrouw terug’.

Meteen toen mijn partner en ik startten met het traject hebben we dit aan de familie en ook de omgeving verteld. Het is op Urk heel gewoon dat je meteen zwanger raakt als je getrouwd bent. Alsof je ze bij de koffiepunten krijgt. Mensen zeggen wel dat ze je begrijpen als het niet lukt, maar dat betwijfel ik soms. Ik blog er ook openlijk over want ik vind het onderwerp geen taboe. Als je iets een taboe noemt, wordt het dat ook.

Vooraf buiten de familie heerst er onbegrip. Mensen gaan verder met hun leven en zeggen bijvoorbeeld ‘je weet niet wat je mist, want je hebt het niet’. Pijnlijk vind ik dat. Mijn familie was altijd mijn steun. Mijn moeder ging altijd mee naar afspraken. En mijn schoonzus Janneke is mijn rots in de branding.

Janneke heeft negen kinderen en het feit dat ze steeds zwanger raakte, was voor mij niet moeilijk. Ik voelde het vaak wel aankomen. We hebben een goede band met haar, Johan en de kinderen en we stonden er niet raar van te kijken als er weer een aankondiging kwam. Janneke zorgde er altijd voor dat ik de eerste was die het wist.

De vakantiekindjes die wij soms hebben, komen uit Frankrijk. De opvang in vakanties is daar duur. Daarom vangen wij die kinderen hier op. We hebben drie jaar lang een meisje gehad, en nu komen er weer een jongen en een meisje.

Naast de zorg voor deze kinderen, help ik Janneke ook veel. Soms haal ik de kinderen van school of ga ik mee naar een doktersafpraak en in de kraamtijd hielp ik altijd met de kraamvisite. In het begin vind ik alles confronterend als je in een traject zit, maar met Janneke en Johan ging dit als vanzelf.

Een band hebben met iemand is heel belangrijk en ik heb dat met Janneke. Je voelt je soms erg alleen maar dat ben je niet. Het is moeilijk om zoiets met anderen te delen, maar ik was en ben heel blij dat ik dat bij haar wel kan.”

JANNEKE: “Willy vertelde ons vrij vlot dat ze het medische traject in gingen. Dat was voor mij allemaal nieuw. We wisten het wel van mijn andere schoonzus, maar die was er iets minder open over. Zij is uiteindelijk wel gezegend met vier kinderen, daardoor heb je toch een andere situatie en een ander traject. Voor Willy hoopten we natuurlijk ook dat dit mocht lukken.

Ik heb haar gesteund door er puur voor haar te zijn. Als er wat was, kon ze bij me terecht. Dat zij haar verhaal kwijt kon is het belangrijkste. Soms vond ik het wel moeilijk om er naar te vragen, maar op een gegeven moment leerde ik dat ik er juist wel naar moest vragen.

Op de momenten dat wij zwanger raakten, was Willy de eerste waar wij heen gingen. We dachten meteen aan haar, want je zit er gewoon mee. Het is niet rot, want je bent dankbaar dat het mag gebeuren voor jezelf. Het voelt wel alsof je haar elke keer een messteek geeft bij de mededeling. Je gunt het iedereen, maar iemand als je schoonzus waar je zo close mee bent, gun je het ‘t meest.

Willy is heel close met mijn kinderen en dat maakt dat ze mij soms ook wel eens vragen waarom ze geen kinderen heeft. De oudste leg ik dan uit dat het bij sommige mensen niet lukt. Je voedt ze er zeker bewuster mee op.

Met de feestdagen merk ik altijd dat ik een beetje opgeslokt word door mijn gezin. Soms is het moeilijk om Willy uit te nodigen, want je wilt haar niet bezeren. Met sinterklaas heb je wel zoiets van: moeten we het met z’n allen vieren? Je denkt er wel over na en met kerst maken we het vaak heel gezellig met z’n allen.

Willy is echt als een zus voor mij, ze staat altijd voor me klaar. Hoe ze dealt met alles is heel goed. Ze heeft hulp gezocht en dat is super. En ik vind dat wij omstanders er wel eens wat meer rekening mee kunnen en mogen houden.”